

**Консультація для батьків на тему: “Щоб від
казки була користь”**

Коли народилася казка?

Напевно тоді, коли народився світ. У давні часи за допомогою казки передавали важливі знання про світобудову, закони природи і людські стосунки. Казка – це глибока і мудра книга життя. У них

відображаються погляди на речі, ставлення до людських цінностей, висока духовність та глибока мудрість народу, що формувалась упродовж багатьох поколінь. На інтуїтивному рівні наші предки розуміли, що певні речі пояснювати малюкові краще за допомогою чарівних історій.

Мудрі батьки, виховуючи дитину, не поспішають її карати, а розповідають їй історію, казку, з якої дитина сама розуміє, у чому полягає її провина. Адже казка говорить до найсвітлішого, що є у

дитячому серці, вона допомагає малюку пізнати закони природи, вчить співпереживати, розвиває здібності та фантазію. Слухаючи цікаві казки, дитина на рівні підсвідомості відчуває, який герой добрий, а який – ні. У кінці казки добрий герой завжди перемагає лихого, і дитина розуміє, що зло карається, а добро

винагороджується. Отже, не доводиться по сто разів повторювати дитині: «Цього не роби – це погано!». Вона і так уже цьому навчена через казку. У головного героя завжди є шанс отримати допомогу надприродних сил і виправитися, подолати певні перепони і жити

щасливо. Дітям дошкільного віку казка дуже близька. Через неї діти пізнають навколишній світ.

За тематикою казки поділяються на три групи:

- соціально-побутові – в них звеличується гуманність, працьовитість, чесність, скромність, розсудливість, а висміюється брехливість, зазнайство, неробство, скупість;
- героїко-фантастичні (чарівні) – в них органічно поєднані міфічне, фантастичне та героїчне начала;
- природничі – головними персонажами є звірі, птахи, навіть рослини, які уособлюють людські риси.

Значної уваги заслуговують казки соціально-побутового змісту, в яких висвітлюються позитивні риси характеру людини, тобто створюється ідеальний образ, що втілює в собі ті особливості поведінки, котрі заслуговують захоплення та поваги. Казка – універсальний засіб розвитку, виховання і навчання дітей дошкільного віку. Так,

малюкам слухання казки дає змогу збагатити словник, закласти фундамент зв'язного мовлення. Адже казки зазвичай містять повтори, багаторазове прослуховування яких сприяє запам'ятовуванню слів та окремих виразів, а отже, поповненню пасивного словника. А ще, використовуючи казку, можна навчити дітей міркувати, відстоювати

свою думку, мати особисту точку зору. Казку можна розіграти у ролях, намалювати, інсценізувати за допомогою ляльок.

1. Під час читання чи розповідання казки виражайте Ваше ставлення до казки. Навіть під час короткого вигуку «Ой-ой-ой» дитині стане зрозуміле Ваше ставлення до вчинку героя казки.
2. Обговорюйте з дитиною казку, ставте запитання за її змістом. Наприклад: «Чому герой вчинив саме так? А як було б правильно?».
3. Порівнюйте позитивних та негативних персонажів з однієї казки або з різних казок.
4. Передайте головну думку, яку б Ви хотіли донести до дитини у доступній формі.
5. Не сваріть персонажа казок, а говоріть про його вчинок так, щоб дитина сама зробила висновок.
6. Застерігайте дитину від поганих вчинків.
7. Спонукайте дитину до розмірковування, порівняння, узагальнення.
8. Створюйте загадки про певну казку чи персонажа.
9. Пограйте у різні ігри за мотивами знайомих казок.

Кожна казка має свою мораль, з якої можна зробити важливі висновки.

Саме за допомогою казок дитина йде в доросле життя.